

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

וכמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

ב"ה - לימוד כ"ד ספרי קודש - גליון 89 - א טבת תשס"ה לפ"ק
זיל ע": מכון ני"ך היוז' ללימוד כל ספרי ני"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריאן תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר ליקוטי הלכות - הלכות ביצים הלכה ד

זוה בחינת ראשו אחד כד וראשו אחד חד. חד זה בחינת עזות שהוא עז וחד וחריף לעמד כנגד הרוצים למנעו מהקדשה באמת, אבל מצד השני הוא כד, זה בחינת בושה, בחינת נעשה ונשמע, שהם כלליות התורה, שהם בחינת כד ספרין [עשרים וארבעה ספרים] דאוריתא, שמשם הבושה דקדשה, בחינת אל ישוב ד"ך נכלם, שהוא בחינת תפלה אמונה, בחינת כ"ד אתון דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. (וכמבאר ענין זה בתקונים, עין שם). הינו שיש לו עזות שהוא בחינת חד, אבל העזות שלו היא עזות דקדשה שנמשך מתורה ותפלה, שהוא בחינת כ"ד, בחינת כ"ד ספרין דאוריתא, בחינת כ"ד אתון דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שמשם בחינת בושה דקדשה, בחינת אל ישוב דך נכלם וכו' כנ"ל, ואז דיקא אפשר שהוא טהור, כי עדין הדבר ספק, כי אף - על - פי שרואין בו עזות ובשת, אבל מי יודע אם העזות והבשת שניהם מהקדשה, כי יש אחד שיש לו עזות ובשת ושניהם להפך שהוא עזות פנים דסטרא אחרא שמעז פניו כנגד כשרי הדור, וכנגד השקרנים יש לו בשת פנים ומתבטל כנגדם. על - כן אף - על - פי שרואין בו עזות ובשת שהם בחינת ראשו אחד חד וראשו אחד כד עדין צריכין לידע אם הוא מסטרא דקדשה, כי אולי הוא מהפך דברי אלקים חיים כנ"ל, כי התורה יש בה שני כחות, זכה, נעשה לו סם חיים,

לא זכה וכו', אבל אם שני ראשיהם כדים, או שני ראשיהם חדים הם בודאי טמאים, הינו כשרואין אחד שהוא בבחינת כד שהיא בחינת בשת מכל צדדיו שאין בו שום עזות כלל, זה בודאי מצד הטמאה ואי אפשר לו להתקרב אל הקדשה, כי אי אפשר להתקרב אל התורה ואל הקדשה כי – אם על – ידי עזות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, מפני מה נתנה תורה לישראל? מפני שהם עזין וכנ"ל. וכן אם שני ראשיה חדים, דהינו שהוא רק מלא עזות ואין בו בשת כלל, הוא גם כן בודאי טמא, כי זה סימן שהעזות שלו היא עזות דסטרא אחרא, שהוא בחינת עז פנים לגיהנום, כי עקר הסימני טהרה הוא, ראשו אחד כד וראשו אחד חד, דהינו שיש לו בשת ועזות, שהעזות שלו נמשך מבשת כנ"ל. וגם לזה צריכין לידע אם הוא מעוף טהור, כי לפעמים יש לאחד עזות ובשת ושניהם להפך כנ"ל, כי באמת כל החיות ובהמות ועופות וכל הדברים שבעולם כלם מקבלים חיותם רק מישראל המקימים את התורה, כי הכל נברא ומתקים בשבילם, כמו שנאמר, "בראשית ברא", בשביל ישראל ובשביל התורה שנקראים "ראשית", (וכמבאר בדברי רבנו, זכרוננו לברכה, כמה פעמים). וכל המינים טהורים מקבלים חיות מצד הקדשה ולהפך מינים טמאים חיותם מהסטרא אחרא, על – כן אלו הביצים ששני ראשיהם כדים או חדים זה מורה שמקבלים חיותם מהסטרא אחרא – מאותן הרחוקים מה' יתברך שאינם יכולים להתקרב אל האמת, מחמת שיש להם עזות יותר מדאי, או בשת יותר מדאי כנ"ל. אבל ראשה אחד כד וראשה אחד חד, זה סימן שנמשך חיותו מזה שיש לו עזות ובשת שהוא סימן טהרה, אבל עדין הוא ספק וכו' כנ"ל, עד שיתברר שהוא מסטרא דטהרה כנ"ל:

הצ'ית בו יומם ולילה כ"ד ספרים
 תורה נביאים כתובים
 כ"ד שעות ביום ובלילה